

مطالعه سبک سمبولیسم در نقاشی‌های فریدا کالو

مهسا حسین پور سیوکی

دانشجوی کارشناسی نقاشی ایرانی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران.

معصومه زمانی سعدآبادی*

دانشجوی دکتری تخصصی تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، گروه مطالعات عالی هنر، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

چکیده

سمبولیسم به عنوان جنبش هنری و ادبی در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، به بیان احساسات و معانی عمیق‌تر و معنوی‌تر از طریق نمادها و استعاره‌ها توجه دارد. انسان با گرایشی که از ابتدا به آفرینش نمادها داشته، به شکلی ناخودآگاه اشکال را تغییر داده و به آن‌ها اهمیت روانی بسیاری داده است. فریدا کالو، یکی از مشهورترین هنرمندان مکزیکی، با بهره‌گیری از سبک سمبولیسم دنیای درونی و تجربه‌های شخصی خود را در نقاشی‌هایش به نمایش گذاشته است. هدف پژوهش حاضر بررسی نقاشی‌های فریدا کالو و مطالعه دقیق تصاویر نمادین در آثار او است تا از یک‌سو با تحلیل نمادها قسمتی از پیچیدگی آثار او را رمزگشایی کند و از سوی دیگر به درک و شناخت عمیقی از زندگی و احساسات درونی هنرمند دست یابد. بنابراین در راستای پاسخ به این پرسش اساسی که سمبولیسم در نقاشی‌های فریدا کالو چگونه ظهور و بروز یافته است؟ اطلاعات از طریق منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی گردآوری شد و ۳ اثر از نقاشی‌های او با روش توصیفی-تحلیلی مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج پژوهش حاکی از آن است که نمادهای موجود در آثار او اعم از عناصر طبیعی همچون حیوانات و گیاهان و استفاده از عناصر بصری دیگر همچون لباس، قلب، خون، قیچی و ... و بهره‌گیری از رنگ‌ها به نوعی بیانگر دردها، امیدها و تضادهای درونی او است که از یک‌سو به بیان احساسات شخصی و تجربیات دردناک خود می‌پردازد و از سوی دیگر به مخاطب این امکان را می‌دهد تا با این احساسات و تجربیات ارتباط برقرار کند. فریدا کالو با ترکیب نمادهای فرهنگی مکزیکی و عناصر فردی، به شکلی هنرمندانه دنیای درونی خود را بازتاب داده است.

واژگان کلیدی: سمبولیسم، نقاشی‌های فریدا کالو، خودنگاره با گردن‌بند خاردار و مرغ مگس‌خوار، دو فریدا، گوزن زخمی.

مقدمه

سمبولیسم به عنوان یکی از مهم‌ترین سبک‌های هنری، هنر بیان افکار و عاطفه‌ها از طریق اشاره به آن‌ها و استفاده از نمادها است، به‌طوری‌که عواطفی در ذهن مخاطب ایجاد کند. سمبول یا نماد، مجموعه‌ای از چندین شی یا رخدادی است که تصویرگر یک عاطفه یا احساس خاص باشند. سمبولیسم یا نمادگرایی ابتدا واقعیت را در دست می‌گیرد و از واقعیت به آرمان می‌رسد و به همین دلیل این

سبک اغلب گنگ یا آشفته به نظر می آید. تاریخ سمبولیسم حاکی از آن است همه چیزها می توانند معنای نمادینی پیدا کنند. انسان با گرایشی که از ابتدا به آفرینش نمادها داشته، به شکلی ناخودآگاه اشکال را تغییر داده و به آن ها اهمیت روانی بسیاری داده است. بسیاری از هنرمندان سمبولیسم مثل گوگن و پیروان او در نقاشی هایشان از موضوعات متظاهرانه و افراطی کمتر استفاده می کردند و موضوعاتی مانند زندگی روستایی را برمیگزیدند ولی بعضی دیگر مانند فریدا کالو از نوع خاصی از تصویرپردازی بهره می بردند. فریدا کالو، نقاش مکزیکی، با بهره گیری از سبک سمبولیسم دنیای درونی خود و تجربه های شخصی خویش را به نمایش گذاشته است. هدف پژوهش حاضر بررسی نقاشی های فریدا کالو و مطالعه دقیق تصاویر نمادین در آثار او است تا از یک سو با تحلیل نمادها قسمتی از پیچیدگی آثار او را رمزگشایی کند و از سوی دیگر به درک و شناخت عمیقی از زندگی وی و احساسات درونی هنرمند برسد. بنابراین در این پژوهش برای پاسخ به این پرسش اساسی که سمبولیسم در نقاشی های فریدا کالو چگونه ظهور و بروز یافته است؟ نقاشی های او مورد مطالعه قرار می گیرد. در این تحقیق، ابتدا ویژگی های کلی سبک سمبولیسم و نقش نمادها و استعاره ها در این سبک مورد بررسی قرار می گیرد. سپس به تحلیل دقیق تر آثار فریدا کالو، یکی از برجسته ترین هنرمندان سمبولیست، پرداخته می شود.

روش تحقیق

روش تحقیق حاضر توصیفی-تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و اینترنتی است. جامعه آماری پژوهش حاضر دربر دارنده نقاشی های فریدا کالو بوده که از آن میان ۳ اثر به صورت غیراحتمالی و هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شده و به روش کیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

پیشینه تحقیق

در رابطه با موضوع تحقیق حاضر مقالات کمی وجود دارد که از آن جمله می توان به مقاله ای با عنوان "فریدا کالو نقاش سوررئالیست" نوشته شیرین خادمی (۱۳۸۰) در فصلنامه هنر اشاره کرد که سبک آثار فریدا کالو را مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه رسیده که با این که کارهای او جنبه سوررئالیستی واضحی دارد اما بیشتر کاشف سوررئالیسم به شمار می رود تا یک سوررئالیست واقعی و می توان او را در زمان خود هنرمندی آوانگارد و مترقی نامید. آرمان یعقوب پور و الهام شمس (۱۳۹۴) در مقاله ای تحت عنوان "بررسی تطبیقی مفهوم مرگ در آثار فروغ فرخزاد و فریدا کالو" در شماره ۹ چیدمان، موضع دو هنرمند را در برابر مسئله مرگ پیگیری نموده و به این نتیجه رسیده اند که دیدگاه ثابتی نسبت به مفهوم مرگ در دیدگاه دو هنرمند مزبور وجود نداشته و هر دو در برابر آن پویا و بالنده بوده اند. در مقاله دیگری با عنوان "بلاغت دیداری در خودنگاره های فریدا کالو" صدرالدین طاهری (۱۳۹۹) در نامه هنرهای تجسمی و کاربردی، به بازخوانی لایه های دلالتی پنهان با روش تحلیل بلاغت دیداری پرداخته است. بر اساس مطالعات انجام شده، می توان گفت تحقیقی که به تجزیه و تحلیل آثار فریدا کالو در بستر سمبولیسم بپردازد، مشاهده نگردید در حالی که این پژوهش سعی در فهم آثار فریدا کالو و شناخت بهتر نمادهای استفاده شده در آثار او دارد.

سمبولیسم

سمبولیسم به عنوان یکی از مهم ترین جنبش های هنری قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، تأثیر زیادی بر نقاشی و هنرهای تجسمی گذاشته است. این سبک در واکنش به رئالیسم و ناتورالیسم، در فرانسه پدید آمد که به بیان احساسات و مفاهیم عمیق به وسیله نمادها و اشارات ضمنی تأکید دارد (چدویک، ۱۳۷۵). این سبک به جای نمایش مستقیم واقعیت ها، به استفاده از نمادها و استعاره ها برای بیان ایده ها و احساسات می پردازد. تحلیل آثار سمبولیستی نیازمند فهم دقیق نمادها و استعاره های به کار رفته در آن ها است. هر نماد ممکن است معانی مختلفی در فرهنگ ها و زمینه های مختلف داشته باشد. تحلیل دقیق آثار سمبولیستی نیازمند شناختی عمیق از زمینه های فرهنگی، تاریخی و شخصی هنرمند یا نویسنده است. سمبولیسم در هنرهای تجسمی شامل استفاده از رنگ ها، اشکال و ترکیب بندی های خاصی است که هدف آن برانگیختن احساسات و تداعی معانی مختلف در بیننده است (یونگ، ۱۳۹۵). بسیاری از مردم آثار فریدا کالو را منطبق با سوررئالیسم می دانند ولی سوررئالیسم به طور واضحی با سمبولیسم تمایز دارد و این تنها به خاطر تأکید آن برای استفاده از

روش‌های غیرمنطقی برای رسیدن به فراواقعیت نیست بلکه به دلیل توجه خاصی بود که سوررئالیسم به نقاشی داشت و به وضوح نقاشی برای تحقق آرمان‌های سوررئالیسم مناسب‌تر بود (چدویک، ۱۳۷۵). بنا بر اظهارات فریدا کالو، او هیچوقت نقاش سوررئالیستی نبوده چون رویاهایش را نقاشی نمی‌کرده بلکه واقعیت خود را می‌کشیده است. به‌طور کلی، هنرمندان سمبولیست به‌جای توجه به واقعیت‌های عینی بر احساسات و عواطف درونی خود تأکید می‌کنند و به دنبال واقعیت‌های بیرونی نیستند بلکه به جستجوی حقیقت‌های معنوی و درونی می‌پردازند. به گفته‌ی یونگ وقتی اندیشه و افکار نتوانند موضوعی را درک یا ساماندهی کنند و انسان تنها آن را احساس کند نماد اصیل آشکار می‌گردد (یونگ، ۱۳۹۵). خودآگاه دارای زبانی است با ساختار و معانی مشخص که به‌طور روزمره استفاده می‌شود و ناخودآگاه هم زبان خودش را دارد اما متفاوت است. زبان تصویری مانند زبان‌های باستانی و کهن و استعاره‌ها و سمبول‌ها است که تا کلید رمز آن‌ها دانسته نشود، قفل درک معنا باز گشوده نمی‌شوند (صنعتی، ۱۳۸۲). نماد از جمله محک‌ها و وسایل آفرینش شاعرانه است. نماد معمولاً نمودی انتزاعی است، زمانی که تصویرهای ذهنی که بر طبق نمودهای عینی ساخته شده‌اند از شکل ذهنی در آیند و نمودی بیرونی پیدا کنند، آن هنگام نماد ساخته می‌شود. نماد پنهان و رمزآلود است که همواره هاله‌ای از ابهام دارد و تا وقتی که رمز آن آشکار نشود نمی‌توان به معنی و مفهوم آن پی برد. نماد هم به دلیل ذات پنهانی که دارد و هم از نظر آن که از منطق تخیل یعنی همان فرایند تداعی معانی سرچشمه می‌گیرد، بهترین روش برای بیان ذهن ناخودآگاه است چون که ناخودآگاه افکار سرکوب شده است و هرچیزی که سرکوب شده باشد، به صورتی دیگر بیان می‌شود (آل محمد، ۱۳۷۷).

فریدا کالو

فریدا کالو یکی از تأثیرگذارترین نقاشان قرن بیستم است که آثارش ترکیبی از واقع‌گرایی و سمبولیسم است و در آثارش برای نمایش هویت شخصی، دردها و رنج‌هایش از نمادها و استعاره‌های گوناگونی استفاده کرده است. آثار او مملو از نمادها و اشارات ضمنی است که هر یک از آن‌ها معانی عمیقی را در خود جای داده‌اند. او از نامی‌ترین هنرمندان زن تاریخ معاصر و به عنوان نماد مقاومت، قدرت و الهام-بخش بسیاری از زنان در سراسر جهان شناخته می‌شود (Weidemann, 2008). کالو در دوران کودکی به علت ابتلا به فلج اطفال از مشکلات جسمی رنج می‌برد و همین موضوع باعث ضعف در یکی از پاهایش شد و سپس در نوجوانی دچار سانحه تصادفی شد که صدمات آن تا آخر عمر با او بود و همین باعث شد که رنج و دردهای فراوانی را تجربه کند که تجلی آن‌ها را در آثار او مشهود است. تصادف فریدا جدا از دردناک بودنش زمینه‌ای برای ورود او به دنیای هنر و نقاشی شد. فریدا در زمان نقاشتش به نقاشی کشیدن پرداخت و نقاشی خودآموخته به شمار می‌رود. او در سال ۱۹۲۹ با دیه‌گو ریورا نقاش محبوب مکزیکی ازدواج کرد و این ازدواج پر از فراز و نشیب‌ها و مشکلات عاطفی بود و ریورا تأثیر زیادی بر سبک و نقاشی فریدا گذاشت. آثار فریدا کالو بیشتر به عنوان خودنگاره شناخته می‌شوند و به شکلی برجسته به بیان دردها، عواطف و تجربیات شخصی او می‌پردازند. استفاده از نمادها و عناصر فرهنگی مکزیکی به وضوح در آثار او قابل مشاهده است (Broude & Garrard, 1992). فریدا کالو با آثارش به شکلی منحصر به فرد توانسته دردها، تجربیات و احساسات شخصی خودش را به زبان هنر بیان کند و همچنان یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین هنرمندان تاریخ باقی بماند. برخی از مهم‌ترین آثار فریدا کالو که می‌توان آن‌ها را در چارچوب سمبولیسم تحلیل کرد در ادامه آورده شده است. تصویر ۱، در سال ۱۹۴۰ و با استفاده از رنگ روغن خلق شده است و از شناخته‌شده‌ترین آثار فریدا کالو است.

تصویر ۱- خودنگاره با گردنبند خاردار و مرغ مگس‌خوار، اثری از فریدا کالو. (Url 1)

در این تصویر گردنبند خاردار چون منجر به زخم شدن گردن فریدا شده می‌تواند نمادی از درد و رنج جسمی و روحی فریدا باشد و یا اشاره‌ای به مشکلات زناشویی با همسرش داشته باشد. مرغ مگس‌خوار در فرهنگ مکزیکی، طلسمی است برای موفقیت و خوشبختی در عشق که فریدا می‌تواند به چنین موضوعی اشاره کند اما در این نقاشی مرغ مگس‌خوار مرده به نظر می‌رسد که ممکن است به معنای عشق یا امید از دست رفته باشد. میمون و گربه مشکی که در پشت سر فریدا به تصویر کشیده شده می‌توانند نماد بدشانسی یا خطر باشند زیرا در باور مکزیکی میمون نماد مرگ است و در این نقاشی میمون گردنبند خاردار فریدا را می‌کشد که باعث زخمی‌تر شدن او شده است. چهره او دقیقاً در مرکز تصویر با نگاهی نافذ و قدرتمند به بیننده نگاه می‌کند. این نگاه فریدا می‌تواند بیانگر درد، قدرت و مقاومت او در برابر سختی‌های زندگی باشد. پس‌زمینه این نقاشی مملو از برگ‌های سبز است که نشان‌دهنده ارتباط عمیق کالو با طبیعت و سرزمین مادری‌اش مکزیک است. این پس‌زمینه همچنین می‌تواند به معنای زایش یا چرخه زندگی و طبیعت باشد. عناصر این نقاشی که کنار یکدیگر قرار می‌گیرند، تصویری جامع از زندگی پیچیده و احساسی فریدا کالو را به نمایش می‌گذارند. این نقاشی بازتابی از مبارزات شخصی، دردها و عواطف عمیق او است و به نوعی داستان زندگی او را روایت می‌کند.

تصویر ۲، نقاشی فریدا متعلق به سال ۱۹۳۹ و مربوط به زمانی است که از همسرش جدا شده بود و به همین دلیل بسیاری فکر می‌کنند که این اثر مربوط به آسیب‌های روحی آن زمان فریدا می‌شود.

تصویر ۲- دو فریدا، اثری از فریدا کالو. (Url 2)

این نقاشی از معروف ترین و تأثیرگذارترین آثار فریدا است و به وضوح تضادها و تعارضات درونی کالو را به تصویر می کشد. این دو اثر نمایانگر جنبه ای از شخصیت کالو است که یکی با لباس سنتی مکزیکی و دیگری با لباس اروپایی به تصویر کشیده شده و به دو جنبه از هویت او یعنی هویت مدرن اروپایی و هویت سنتی و مکزیکی اشاره می کند. این اثر به بررسی تضادها و دوگانگی های هویتی در زندگی کالو می پردازد. قلب های هر دو فریدا در این اثر باز و به هم متصل شده اند. قلب فریدای مکزیکی سالم و دست نخورده است در حالی که قلب فریدای اروپایی شکسته و خونریزی کرده است. این اتصال قلب ها نشان دهنده پیوند عاطفی عمیق و دردناک این دو جنبه از شخصیت فریدا کالو می باشد. رگ های خونی از قلب فریداهای نقاشی جاری می شود. فریدای سمت چپ با قیچی رگ خود را قطع کرده و خونریزی شدیدی دارد، در حالی که رگ فریدای سمت راست به مجسمه کوچکی از دیه گو ریورا متصل شده است که می تواند نماد قطع ارتباط عاطفی با دیه گو و درد و رنج ناشی از این جدایی باشد. پس زمینه این نقاشی تاریک و طوفانی است که ممکن است به حالت روحی متلاطم و ناآرام فریدا بعد از جدایی اشاره کند. این پس زمینه تاریک به حس درام و شدت عاطفی نقاشی افزوده است. نقاشی گوزن زخمی (تصویر ۳) که در سال ۱۹۴۶ توسط فریدا کالو خلق شده، یکی از آثار معروف و تأثیرگذار فریدا کالو است که به وضوح بیانگر دردها و رنج های جسمی و روحی او می باشد.

تصویر ۳- گوزن زخمی، اثری از فریدا کالو. (Url 3)

در این نقاشی، یک گوزن با سر فریدا کالو به تصویر کشیده شده که در جنگلی سبز و مرطوب دراز کشیده است. بدن گوزن با نه تیر زخمی شده و خون از زخم های آن جاری است. چهره فریدا بی حال و آرام است که نشان از پذیرش و تحمل درد دارد. گوزن در فرهنگ های مختلف نمادهای گوناگونی دارد. در فرهنگ های آمریکای شمالی، گوزن معمولاً نماد لطافت، زیبایی و معنویت است اما در این نقاشی، گوزن زخمی و شکنجه شده نشان دهنده آسیب پذیری و رنج است. نه تیر که در بدن گوزن فرو رفته اند، می توانند به معنای دردهای جسمی و روحی متعدد فریدا باشند. این تیرها ممکن است نمادی از مشکلات جسمی او باشند که از تصادف اتوبوس و جراحی های متعدد ناشی شده اند. همچنین می توانند به معنای خیانت ها و دردهای عاطفی در زندگی شخصی او باشند. چهره فریدا نشان دهنده تحمل و استقامت او در برابر مشکلات زندگی است. جنگل سبز و مرطوب پس زمینه نقاشی می تواند نماد طبیعت و زندگی باشد اما در عین حال، این جنگل با تیرهای فرو رفته در بدن گوزن تضاد دارد که نشان دهنده تضاد بین زندگی و درد و رنج است. این نقاشی بازتابی از وضعیت روحی و جسمی فریدا در زمان خلق آن است. در سال ۱۹۴۶، فریدا تحت عمل جراحی ستون فقرات قرار گرفت که موفقیت آمیز نبود و باعث افزایش دردهای جسمی اش شد. این نقاشی به خوبی نشان دهنده احساسات ناامیدی، درد و استقامت او در برابر مشکلات است. گوزن زخمی همچنین نشان دهنده تأثیرات فرهنگی مکزیکی در آثار فریدا است. استفاده از نمادهای حیوانی و طبیعت در هنر او به وضوح قابل مشاهده است و این نقاشی نیز از این قاعده مستثنی نیست.

نتیجه گیری

مطالعه سبک سمبولیسم در آثار فریدا کالو نشان می‌دهد که این هنرمند با بهره‌گیری از نمادها و عناصر تصویری، توانسته است پیچیدگی‌های عاطفی و تجربیات شخصی خود را به شیوه‌ای بی‌نظیر به تصویر بکشد. در آثار او، نمادهای متعددی از جمله قلب‌های باز، حیوانات و عناصر طبیعی به چشم می‌خورند که هر یک به نوعی بیانگر دردها، امیدها و تضادهای درونی او هستند. نقاشی‌های مورد مطالعه کالو در این تحقیق شامل «خودنگاره با گردن‌بند خاردار و مرغ مگس‌خوار»، «دو فریدا» و «گوزن زخمی» نمونه‌های بارزی از استفاده او از نمادها برای بیان تجربیات شخصی و اجتماعی او هستند. در این آثار، کالو با ترکیب نمادهای فرهنگی مکزیکی و عناصر فردی، به شکلی هنرمندانه دنیای درونی خود را بازتاب داده است. فریدا کالو با استفاده از سمبولیسم، نه تنها به بیان احساسات شخصی و تجربیات دردناک خود می‌پردازد، بلکه به مخاطب این امکان را می‌دهد تا با این احساسات و تجربیات ارتباط برقرار کند. استفاده از نمادها در آثار او به گونه‌ای است که مخاطب را به تفکر و تأمل وامی‌دارد و از او می‌خواهد تا معناهای پنهان در پس این نمادها را کشف کند. در نهایت، بررسی آثار فریدا کالو در بستر سبک سمبولیسم نشان می‌دهد که او چگونه توانسته است با استفاده از نمادها و استعاره‌ها، به زبانی بصری دست یابد که هم‌زمان هم شخصی و هم جهانی باشد. این توانایی او در بیان عواطف و تجربیات از طریق نمادها، او را به یکی از برجسته‌ترین هنرمندان قرن بیستم تبدیل کرده است. آثار او همچنان به عنوان منبعی ارزشمند برای مطالعه و تحلیل در زمینه هنر و سمبولیسم مورد توجه قرار می‌گیرند و الهام‌بخش هنرمندان و مخاطبان هنر در سراسر جهان هستند.

منابع

- چدویک، چارلز. (۱۳۷۵). سمبولیسم. ترجمه مهدی سحابی. تهران: مرکز.
صنعتی، محمد. (۱۳۸۲). تحلیل‌های روانشناختی در هنر و ادبیات تهران: مرکز.
یونگ، کارل گوستاو. (۱۳۹۵). روانشناسی ضمیر ناخودآگاه. ترجمه محمدعلی امیری. تهران: علمی و فرهنگی.
آل محمد، مصطفی. (۱۳۷۷). سوررئالیسم، انگاره زیبایی‌شناسی هنری. تهران: نشانه.

Weidemann, Christiane. (2008). 50 women artists you should know. Munich: Prestel.

Broude, Norma and Mary Garrard. (1992). The Expanding Discourse: Feminism and Art History. New York: Icon Editions.

Url 1- <https://www.hrc.utexas.edu/frida-kahlo-self-portrait/>

Url 2- <https://www.flickr.com/photos/28433765@N07/4308194319>

Url 3- <https://www.fridakahlo.org/the-wounded-deer.jsp>

Studying the style of symbolism in Frida Kahlo's paintings

Mahsa Hosseinpour Siouki

Masoumeh Zamani Saadabadi ¹

Abstract

Symbolism, as an artistic and literary movement in the 19th and early 20th centuries, is concerned with the expression of feelings and meanings that are more conceptual and cognitive than concepts and metaphors. With the tendency to create symbols from the beginning, man has unconsciously changed the forms and given them a lot of psychological importance. Frida Kahlo, one of the most famous Mexican artists, has displayed her inner world and personal experiences in her paintings using the style of symbolism. The aim of the present study is to examine Frida Kahlo's paintings and to study the symbolic images in her works in order to decipher part of the complexity of her works by analyzing the symbols on the one hand and to achieve a deep understanding of the artist's life and inner feelings on the other hand. Therefore, in order to answer the basic question of how symbolism appeared in Frida Kahlo's paintings, information was collected through library and internet sources, and 3 of his paintings were studied with a descriptive-analytical method. The results of the research indicate that the symbols in her works, including natural elements such as animals and plants, and the use of other visual elements such as clothes, hearts, blood, scissors, etc. and the use of colors express pains and hopes. And it is her inner contradictions that, on the one hand, express his personal feelings and painful experiences, and on the other hand, allow the audience to communicate with these feelings and experiences. By combining Mexican cultural symbols and individual elements, Kahlo has artistically reflected her inner world.

Keywords: Symbolism, The paintings of Frida Kahlo, Self-Portrait with Thorn Necklace and Hummingbird, The Two Fridas, The Wounded Deer.